

Întrebi o soră...

Mihai Eminescu

Întrebi o soră de ce o zee
Stă-nmarmurită pe-un pedestal
Și de ce chipul ei de femeie
E-așa de pal?

De ce pe frunte-i vun vis nu trece
De ce surâsu-i e împietrit
De ce privirea-i atât de rece?
Căci n-a iubit.

De-aceea nu voi să fiu în silă
Un stan de piatră ce stă pe loc,
Mai bine-mi place a fi copilă
Cu ochi de foc.

Și-n loc ca-n lunca sfințită mie
S-aducă jertfe lângă un trunchi
Aș vrea un tânăr închinat mie
Să-mi stea-n genunchi.

Poate... mai știu eu, să-mi fie milă,
Atunci de pieptu-i eu m-aș lipi,
I-aș spune-n taină cât o copilă
Poate-a-l iubi.